

éíööáo

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.IV.30.147/2013/5.szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Cserpák Judit ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Bátki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bátki Zsolt Attila ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen vételártartozás megfizetése iránti perében a Kecskeméti Törvényszék 2013. március 4. napján kelt 3.G.40.097/2012/59. számú ítéletével szemben az alperes 61. sorszámu fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.000.000,- (Egymillió) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A perben nem álló **A... Kft.** 2009. november 2. napján különböző motoros termékeket, kiegészítőket adott el az alperesnek nettó 52.028.500,- Ft értékben, melyről kiállította a 00365/09E sorszámu számlát, melynek fizetési határideje 2009. november 20. napja volt. Az alperes a számlában foglalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ugyanakkor az árut továbbértékesítette a **K... Kft.-nek**, aki az áru ellenértékét - az alperesnek járó költségekkel együtt 52.553.928,- Ft összegben - 2009. december 23. napján megfizette oly módon, hogy az eladó **C... Zrt. (település neve, út neve, házszám)** alatti fiókjában vezetett **1...-1...** sorszámu számlájára átutalta. A pénz átutalásának előfeltétele volt, hogy az alperes a bankszámlára érkező pénzt azonnal utalja tovább az **A... Kft.-nek**, levonva belőle a költségeit, 525.428,- Ft-ot. Az alperes ügyvezetője, **(ügyvezető személyneve)** az átutalási megbízást benyújtotta a bankhoz, majd azt visszavonta, így a termékek vételára nem került továbbutalásra az **A... Kft.** részére. A **K... Kft.** állítása szerint az alperes sem a pénzt nem utalta vissza, sem az árut nem szállította le.

A **K...** Kft. az alperes ügyvezetőjét, **(ügyvezető személyneve)**t feljelentette csalás bűntette miatt, mint pótmagánvádló 2011. szeptember 5. napján a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon benyújtott vádiratában, egyrendbeli, a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, különösen nagy kárt okozó csalás bűntette miatt emelt vádat. A feljelentés alapján **(ügyvezető személyneve)** ellen a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 8.B.366/2011. szám alatt pótmagánvádas büntetőeljárás indult. A pótmagánvádló **K...** Kft. polgári jogi igényt is előterjesztett 52.553.928,- Ft összegben, mely igény biztosítására a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. szeptember 12. napján kelt 8.B.366/2011/6. számú végzésével a **C...** Zrt. **(település neve)**-i fiókjánál az alperes részére vezetett számlán kezelt 52.553.928,- Ft összeget zár alá vette, a végzést a Szegedi Ítéltábla helybenhagyta. A büntető bíróság határozata alapján a megyei bírósági végrehajtó által 2011. szeptember 14. napján kelt Vh.3386/2011. számú zár alá vételi jegyzőkönyv tanúsága szerint a végrehajtó a számlát 52.553.928,- Ft és járulékai erejéig zár alá vette a pótmagánvádló által bejelentett polgári jogi igény biztosítására.

Az **A...** Kft. a 0036509/E számú számlája alapján az alperessel szemben fennálló 52.028.500,- Ft tőke és kamatai követelését 2010. december 29. napján a **L...** Kft.-re engedményezte, mely megállapodást követően a **L...** Kft. az AG8SA9322203. számú számlája alapján az **A...** Kft.-vel szemben fennálló 52.007.500,- Ft összegű követelést kiegyenlítettnek tekintette.

Az engedményezésről az engedményező az alperest - ügyvezetőjének akkori jogi képviselője -, a **B...** Ügyvédi Iroda útján értesítette, mely értesítést az ügyvédi iroda 2011. április 11. napján átvett, míg **(ország neve)**-ban az alperes ezt az iratot nem vette át.

Ezt követően a **L...** Kft. 2012. február 10. napján az alperessel szembeni 52.007.500,- Ft összegű áru ellenértékből származó követelését kamataival, valamint az igényérvényesítés valamennyi költségével együtt a felperesre engedményezte. Az engedményezésről szóló értesítést az engedményező megküldte az alperes **(ország neve)**-i székhelyére, valamint a **B...** Ügyvédi Iroda részére is, amely értesítést az ügyvédi iroda 2012. február 13. napján átvett.

Az alperes ügyvezetője **(ügyvezető személyneve)** ellen a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 8.B.366/2011. ügyszám alatt folyamatban lévő büntetőeljárás során 2012. január 5. napján megtartott tárgyaláson az alperes ügyvezetője akként nyilatkozott, hogy a „most bemutatott számlán szereplő 52.028.500,- Ft az az összeg, amivel az **T...** S.r.l. az **A...** Kft.-nek jelenleg is tartozik”. „Az **A...** Kft. felé fennálló tartozásom pedig tartozásként ugyancsak a cégem könyvelésében, az üzleti könyveimben fel van tüntetve”.

A **K...** Kft. pótmagánvádló 2012. szeptember 6-án a vádat **(ügyvezető személyneve)** vádlottal szemben elejtette, és kérte az eljárás megszüntetését, mely alapján a Kecskeméti Törvényszék 8.B.366/2012/47. számú végzésével **(ügyvezető személyneve)** vádlott ellen csalás bűntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette, egyúttal feloldotta a **C...** Zrt. **(település neve)** az **T...** S.r.l. cég részére vezetett számlán a pótmagánvádló által bejelentett 52.553.928,- Ft polgári jogi igény biztosítására elrendelt zár alá vételt.

Gf.IV.30.147/2013/5.szám

Az alperes perbe hívta az **A...** Kft.-t arra hivatkozással, hogy a perbeli követelés jogosultjának az említett **A...** Kft.-t tartja, és amennyiben helyt adna a törvényszék a

felperes keresetének, akkor az **A...** Kft. követelésétől kellene tartania. A perbehívást az **A...** Kft. nem fogadta el, azonban törvényes képviselője, **(személy 1.neve)** bejelentette, hogy a **L...** Kft.-vel 2010. december 29. napján megkötött engedményezés érvénytelenségére hivatkozással keresetet nyújtott be a Budaörsi Járásbíróságnál. Az alperes erre hivatkozással kérte a per tárgyalásának felfüggesztését az engedményezés érvénytelenségére alapított per jogerős befejezéséig. A törvényszék az alperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

A felperes módosított keresetében 52.007.500,- Ft és annak 2009. december 3. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott az **A...** Kft. és az alperes között 2009. november 2. napján létrejött adásvételi szerződéséből származó 52.028.500,- Ft-os vételár követelésre, melynek fizetési határideje 2009. november 20. napja volt, továbbá arra, hogy ezt követően az alperes az árut továbbértékesítette a **K...** Kft.-nek, aki az áru ellenértékét 2009. december 23. napján az alperes részére átutalta azzal, hogy azt utalja tovább az **A...** Kft.-nek. A vételár megfizetésére az **A...** Kft. felé nem került sor. Előadta továbbá, hogy az **A...** Kft. ezt követően a követelését 2010. december 29. napján engedményezte a **L...** Kft.-re, az engedményezésről az alperest a felek értesítették, és hivatkozott arra, hogy 2012. február 5. napján a **L...** Kft. a követelést tovább engedményezte a felperesre, melyről az értesítés szintén megtörtént.

A felperes keresetlevele benyújtásával egyidejűleg biztosítási intézkedés iránti kérelmet is előterjesztett, mely alapján a törvényszék 2012. május 22. napján kelt 3.G.40.097/2012/9. számú végzésével elrendelte biztosítási intézkedésként 52.028.500,- Ft pénzkövetelés biztosítását és megkereste a Kecskeméti Törvényszék Végrehajtó Irodáját a biztosítási intézkedés foganatosítása érdekében. A törvényszék ezen végzését a Szegedi Ítéltábla Gpkf.I.30.492/2012/2. számú végzésével helybenhagyta.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Joghatósági kifogást terjesztett elő. Arra hivatkozott, miután az alperesnek Magyarországon sem székhelye, sem fióktelepe nincs, az **A...** Kft.-vel az adásvételi szerződést **(ország neve)**-ban kötötték, ezért a Nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. 56/B. §-ában foglaltakból az következik, hogy nincs az alperessel szemben joghatósága a magyar bíróságnak. Érdemi védekezése szerint az engedményezés nem jött létre szabályszerűen, mivel az **A...** Kft. és a **L...** Kft. közötti megállapodásból nem tűnik ki, hogy milyen jogcímen fennálló tartozásról van szó, a hiányos okirat nem alkalmas az engedményezés igazolására. Előadta, hogy az engedményezésről szabályszerűen nem értesítették, az értesítés kizárólag a **B...** Ügyvédi Iroda részére történt, miközben az irodának a társaságot illetően képvisleti jogosultsága nem volt. A **L...** Kft. és a felperes közötti engedményezéssel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a 2012. február 20. napján kelt okirat csak értesítés az engedményezésről, az engedményezés tényét külön okirattal nem igazolták. Utalt arra is, hogy az alperes ügyvezetője azért nem engedte átutalni a vitatott számla összegét, mert nem kapta

- 4 -

kézhez azokat az okiratokat, amelyek az árut kísérik, valamint a tárolással és szállítással kapcsolatos költségeit nem fizették meg. Álláspontja szerint az alperes törvényes képviselőjének a büntetőügy jegyzőkönyveiben tett nyilatkozata önmagában nem bizonyítja, hogy az összegre, a lejáratra is kiterjedő tartozáselismerést tett volna, így a felperesi követelés idő előtti. A késedelmi kamatigény több okból is alaptalan, nem igazolt, hogy az alperesnek lejárt kamattartozása állt fenn az **A...** Kft. nevére szóló számla alapján,

másrészről ezzel az összeggel soha nem rendelkezhetett. Beszámítani kívánta a felperes követelésébe az ügylettel kapcsolatban felmerült 1.600 EURO-s költségeit.

A felperes az alperes joghatósági kifogására előadta, hogy az irányadó 1979. évi 13. tvr. alapján a magyar bíróság joghatósága fennáll, a 63. § alapján nem lehet vitás, hogy a jogvita elbírálására a magyar jog az irányadó, míg az alperes 1.600 EURO-s költségéből álló követelés beszámításának jogosságát elismerte 300,- Ft/EURO árfolyam figyelembevételével.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 51.527.500,- Ft-ot, és ennek 2009. december 3. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 2.235.485,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.500.000,- Ft le nem rótt elsőfokú eljárási és 520.000,- Ft biztosítási intézkedés kapcsán feljegyzett illetéket. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a perre a magyar bíróság joghatósága fennáll. A nemzetközi magánjogi tvr. 55. § a) pontja szerint a szerződéssel összefüggő jogviták esetében eljárhat a magyar bíróság akkor is, ha a teljesítés helye belföldön van. E szakasz alkalmazásában a teljesítési hely az a hely, amelyet a felek a szerződésben teljesítési helyként kikötöttek, ilyen kikötés hiányában az áruk adásvételére irányuló szerződés esetén az a hely, ahol az adásvétel tárgyát át kell adni. A nemzetközi magánjogról szóló tvr. 57. §-a értelmében olyan alperes ellen, aki belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkezik, vagyoni jogi perekben eljárhat magyar bíróság, ha az alperesnek belföldön végrehajtás alá vonható vagyona van. Az alperes belföldön lévő vagyonának tekinthető az alperest megillető követelés is, ha a követelés adósának lakóhelye belföldön található, vagy a követelést belföldön fekvő dolog biztosítja. Az alperes belföldön lévő vagyonának tekintendő az alperest megillető magyarországi bankfiókban bankszámlán elhelyezett összeg is, így az alperes Magyarországon végrehajtás alá vonható vagyonnal rendelkezik, ezért a magyar bíróság joghatósága fennáll.

Az engedményezési szerződések alapján utalt arra, hogy az engedményezésről szóló értesítést követően a kötelezett csak az engedményesnek teljesíthet és vele szemben terjesztheti elő azokat a kifogásait, amelyekre az engedményezővel szemben is hivatkozhatott volna. Nem hivatkozhat azonban az engedményező és az engedményes jogviszonyát érintő kifogásokra, az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége ugyanis az adós fizetési kötelezettségét nem befolyásolja (EBH 2003.868., BH 2008.298., 2/2004. sz. PJE határozat), ezért nem tekintendő előkérdésnek a perbeli jogvita elbírálása szempontjából, hogy az A... Kft. érvénytelenségi keresetet terjesztett elő a L... Kft.-vel szemben másik bíróság előtt, így nem tekintette alaposnak az alperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét.

- 5 -

Gf.IV.30.147/2013/5.szám

A Ptk. 329. § (3) bekezdése szerint a szerződést kötő felek számára a törvény előírja, hogy a kötelezettet értesíteni kell, de egyik fél számára sem teszi kötelezővé az értesítéssel egyidejűleg az engedményezés megtörténtének hitelt érdemlő igazolását, és még az értesítéshez sem fűz alakszerűségi követelményt. Ha a kötelezett az engedményezésről igazolást kapott, és ezt aggályosnak tartja, nem jogosítja fel arra, hogy az értesítés és az engedményezés megismerése ellenére ne teljesítsen. Amennyiben nem akar késedelembe esni, a kötelezettség alól bírósági letétbe helyezéssel szabadulhat.

Álláspontja szerint az engedményezés megtörtént, 2012. február 10. napján kelt követelés engedményezéséről az értesítés a **B...** Ügyvédi Iroda és az alperes részére is 2012. február 11. napján feladásra került. Az engedményezésről szóló értesítés az engedményezőtől származott, így ezt követően az alperes már kizárólag az engedményesnek, azaz a felperesnek teljesíthetett.

Megállapította, hogy a felperesi követelés alapjául szolgáló engedményezés során a felperesre 52.007.500,- Ft áru ellenértékét és kamatait engedményezték, mely alapjául az **A...** Kft. által kiállított számla szolgált, melybe a felperes elismerése alapján beszámította az 1.600 EURO-s követelésnek megfelelő 480.000,- Ft-ot, így 51.527.500,- Ft megfizetésére kötelezte az alperest.

Miután az engedményezés a kamatokra is kiterjedt, ezért a számlában szereplő teljesítési határidőt is figyelembe véve a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján 2009. december 3. napjától kötelezte az alperest a tőke után a törvényes mértékű kamat fizetésére.

Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperesi kereset elutasítását. Hivatkozott arra, hogy a felperesi keresettel szemben az alperesnek több eljárásjogi és anyagi jogi kifogása is volt, melyeket a perben részletesen kifejtett, ezeket a kifogásokat az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Az eljárás során joghatósági kifogással élt. Álláspontja szerint a felperes a perben nem tudta igazolni az engedményezések láncolatát. Az **A...** Kft. és a **L...** Kft. közötti engedményezés esetén az okirat hiányos tartalmából nem tűnik ki, milyen jogcímen fennálló tartozásról van szó, nem tartalmazza a követelés lejártát, nincs megjelölve a kamat kezdő időpontja és mértéke sem. Az okirat alapján nem állapítható meg, hogy kitől származnak az aláírások, az aláírók neve nincs feltüntetve. Az okiraton csak bélyegzőlenyomatok és olvashatatlan aláírások szerepelnek. Nem hanyagolható el, hogy az **A...** Kft. ügyvezetője is vitatta az engedményezés érvényességét, pert indított az engedményezési szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, mely per a Budaörsi Járásbíróság előtt van folyamatban. Az alperes ezen per jogerős befejezéséig kérte jelen ügy tárgyalásának felfüggesztését. Változatlan álláspontja szerint az engedményezésről az adós értesítése nem történt meg. Ezt arra alapította, hogy az ügyvédi iroda a büntetőeljárásban (**ügyvezető személyneve**) magánszemély védőjeként, nem pedig az alperesi társaság képviselőjeként járt el.

A **L...** Kft. és a felperesi társaság közötti engedményezés a perben nem lett igazolva, erről okirat nem áll rendelkezésre, a **L...** Kft. részéről megerősítő nyilatkozat nem történt. A perben csak az engedményezésről szóló értesítés került csatolásra. Az okirat nem is az alperessel szembeni követelésről szól, az ugyanis összecsúszva 52.028.500,- Ft lehetne, míg az engedményezés során feltüntetett

- 6 -

követelés 52.007.500,- Ft. Állította, ez az okirat sem lett kézbesítve az alperesnek. Hivatkozott arra, hogy az alperes a tartozást az **A...** Kft. felé ugyan elismerte, azt azonban nem tekintette lejártnak, mert az **A...** Kft. a kötelezettségeit maradéktalanul még nem teljesítette. A fizetés feltétele az volt, hogy az alperes megkapja az eredetiségi igazolást, a minőségi tanúsítványokat, továbbá az eladó megtéríti a raktározás költségét. Utóbbiak hiányában a jogosult késedelembe esett, melynek fennállta alatt az engedményezés ténye sem teszi lejárttá a követelést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének

helybenhagyását. Arra hivatkozott, hogy **(ügyvezető személyneve)** az alperes képviselője tudott az engedményezésről, ennek ténye a 2012. szeptember 26-i tárgyaláson tisztázásra került. Az alperes képviselőjében eljáró ügyvédi iroda a tértivevény tanúsága szerint szabályszerűen átvette az engedményezésre vonatkozó értesítést. **(ügyvezető személyneve)** ellen a büntetőeljárás nem mint természetes személy ellen folyt, hanem kifejezetten a perbeli követelés teljesítését az alperes törvényes képviselőjeként visszavonó magatartása miatt, tehát a perbeli követelést érintő minden tény, körülmény érintette a büntetőeljárást is. Az alperes jogi képviselője ezt az értesítést átadta az alperesnek, ha ez nem így történik, erről értesítették volna a küldemény feladóját.

A tárgyalás felfüggesztése elleni érvként utalt arra, hogy az **A... Kft.** a Budaörsi Járásbíróság előtt két jogcímen kérte az engedményezési szerződés érvénytelenségének megállapítását, egyrészt megtévesztésre, másrészt jogszabályba ütközésre hivatkozással. Az első kérelem tekintetében többszörösen eltelt a megtámadási határidő, a második kérelmet illetően pedig a NAV soha nem tett olyan megállapítást, hogy az **A... Kft.** és a **L... Kft.** közötti engedményezési szerződés jogszabályba ütközik. Mindkét engedményezésről szóló értesítést aláírta az engedményező és az engedményes törvényes képviselője is. Az elsőt az **A... Kft.** engedményező képviselőjében **(személy 1.neve)**, a **L... Kft.** engedményes képviselőjében Farkas Tibor, a későbbit a **L... Kft.** képviselőjében Bercek Antal, a Solflex Kft. engedményes képviselőjében **(személy 2.neve)**. Mindkét értesítésben az aláíró személyek neve a cégnév alatt gépírással is feltüntetésre került. Ezek fölött szerepel az aláíró személyek aláírása és a cégbélyegző lenyomata.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges körben felderítette, az arra alapított érdemi döntése is helytálló.

A fellebbezés kapcsán az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá.

A Pp. 114. §-a szerint a fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatban megindokolni köteles.

A bíróságnak a joghatósággal, illetékességgel, hatáskörrel kapcsolatos kifogás figyelmen kívül hagyásáról nem kell külön határozatot hoznia, de ha mégis hoz e tárgyban, az ellen fellebbezésnek nincs helye (BH 1996/1/55. számú jogeset). Jelen esetben a joghatósági kifogást az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, melyet az

Gf.IV.30.147/2013/5.szám

ítéletében megindokolt, ezért az ítélet tábla a fellebbezés kapcsán vizsgálta a magyar bíróság joghatóságának fennálltát.

A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. határozza meg, melyik állam jogát kell alkalmazni, ha polgári jogi jogviszonyban külföldi személy, vagyontárgy vagy jog szerepel és több állam joga lenne alkalmazható. A tvr. 2. §-a szerint azonban nem lehet alkalmazni e törvényerejű rendeletet olyan kérdésekben, amelyet nemzetközi szerződés szabályoz.

Az Európai Unió Tanácsa 44/2001/EK rendeletben rendelkezett a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról. Az Európai Unió tagja Magyarország és **(ország neve)** is. Az EK rendelet II. fejezet 2. § 5. cikk szerint, valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező

személy más tagállamban perelhető; ha az eljárás tárgya egy szerződés vagy egy szerződéses igény, akkor a vitatott kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt (Brüsszel I.).

Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendeletében határozott a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.). Az EK rendelet II. fejezet 4. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint, ha a szerződésre alkalmazandó jogról nem született megállapodás, az adásvételi szerződésekre azon ország joga irányadó, ahol az eladó szokásos tartózkodási helye található.

Figyelemmel arra, hogy jelen perből származó vételár követelés a 2009. november 2. napján létrejött adásvételi szerződésből származik, melyben az eladó az **A... Kft.** volt, mely magyarországi cég, így az adásvételi szerződésre a felek közötti külön megállapodás hiányában a magyar jogot kell alkalmazni. E szerint a kötelezettség teljesítési helye tekintetében a Ptk. rendelkezései irányadók. A Ptk. 278. § (2) bekezdés szerint, ha a szolgáltatás tárgyát a kötelezett lakóhelyétől, illetőleg székhelyétől különböző helyre kell küldeni, s azt vagy valamely közbenső helyet nem kötöttek ki a teljesítés helyeként, a teljesítés azzal történik meg, ha a szolgáltatás tárgyát a kötelezett elküldés, illetőleg elszállítás végett a jogosultnak vagy a fuvarozónak átadja.

A perben csatolt 1375345. számú fuvarlevél szerint az adásvételi szerződésben szereplő eladó, aki az áru átadására köteles, fuvarozó közbeiktatásával teljesített az alperes felé. Így mivel a teljesítés helye a fuvarlevél szerint Magyarországon volt, ezért a magyar bíróság joghatósága a perbeli jogvita eldöntésére fennáll.

A perbeli adatok alapján nem állapítható meg, de a jogvita elbírálása szempontjából közömbös is, hogy az **A... Kft.** és az alperes közötti adásvételi szerződés megkötését megelőzően a felek és más személyek megállapodtak-e már előre abban, hogy az alperes az árut később kinek értékesíti. Tény, hogy az adásvételi szerződés az **A... Kft.**, valamint az alperes között létrejött, az árut az alperes átvette - ezt igazolja a csatolt fuvarlevél és az alperes elismerése -, az alperes az **A... Kft.** számláját befogadta és a vételárat könyveiben tartozásként kimutatta.

A fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy tartozását az **A... Kft.** felé elismeri. Az alperes utalt arra, hogy a büntető eljárás során meghallgatott alperesi képviselőt vádlottként igazmondási kötelezettség nem terhelte, ezért az ő közokiratba foglalt vallomása bizonyítéknak nem szolgálhat. Figyelemmel arra, hogy az alperes jelen eljárásban fellebbezésében is elismerte, hogy az **A... Kft.** felé áll fenn tartozása,

- 8 -

így a büntetőeljárásban tett vádlotti vallomásnak jogi relevanciája ebben a körben nem volt. Az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el, hogy az alperesnek az **A... Kft.** felé 2009. november 2-án napján kötött adásvételi szerződés alapján 52.028.500,- Ft vételár hátraléka állt fenn, melynek megfizetésére a Ptk. 365. § (1) bekezdésében foglaltak alapján köteles.

A felperes keresetét arra alapította, hogy az **A... Kft.** vételár követelése engedményezésre került, ezzel összefüggésben az alperes fellebbezésében is vitatta a felperes perbeli legitimációját.

A Ptk. 328. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés). Ehhez a kötelezett hozzájárulására nincs szükség, jogosulti pozícióba nélkül kerül az engedményes. A 2010. december 29. napján kelt

engedményezési szerződést a felek írásba foglalták annak ellenére, hogy a jogszabály ezt alakszerűséghez nem köti, az engedményezés akár szóban, akár írásban érvényesen létrejöhet. Az írásos szerződés szövegéből egyértelmű, hogy az **A... Kft.** a **L... Kft.**-re engedményezte az alperessel szemben 52.028.500,- Ft 00365/09E számla alapján fennálló tőke- és kamatkövetelését. Az engedményezés a szerződés létrejöttéhez szükséges lényeges tartalmi elemeket, a követelést határozottan és pontosan megjelölve tartalmazza, így az engedményezési szerződés érvényesen létrejött. A szerződés létrejöttét a perben meghallgatott **A... Kft.** törvényes képviselője **(személy 1.neve)** tanú sem cáfolta.

Az alperes hivatkozása szerint az engedményezési megállapodás érvénytelen, az érvénytelenség megállapítására az **A... Kft.** pert indított az engedménnyel szemben.

Az ítéltábla rámutat, hogy az engedményezés az adós irányában absztrakt, az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége csak az engedményezési szerződés alanyainak jogviszonyára hat ki, az érvénytelenség jogkövetkezményeit a közöttük fennálló jogviszonyban kell levonni. Az érvénytelenség az adós fizetési kötelezettségét nem befolyásolja (EBH 2003/868.), ezért az alperes az engedményezési szerződés érvényességét nem vitathatja. Az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor az alperes tárgyalás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította.

A fellebbezési hivatkozás szerint az engedményezésről a kötelezett értesítése nem történt meg, ezért az az alperessel szemben nem hatályosult. Az ítéltábla utal arra, hogy az értesítés mint egyoldalú címzett jognyilatkozat hatályosulásához a Ptk. 214. § (1) bekezdés szerint az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen.

A felperes a perben igazolta, hogy az engedményezési szerződésről szóló értesítést közvetlenül az alperesnek megküldte, megkísérelte kézbesíteni, valamint csatolta a **B... Ügyvédi Irodához** küldött értesítés megtörténtének igazolását. Az alperes címről a küldemény visszaküldésre került, az értesítés szerint a címzettnek „többszöri próbálkozás ellenére” nem sikerült kézbesíteni a küldeményt. Az ítéltábla tényként fogadta el - az elsőfokú bírósággal egyezően -, hogy az engedményezésről az értesítés az alperes felé megtörtént. Az ügyvédi iroda a kérdéses időszakban az alperes törvényes képviselőjét egy büntetőeljárásban képviselte, mely büntető ügy kifejezetten a perbeli adásvételi szerződéssel állt

Gf.IV.30.147/2013/5.szám

összefüggésben, okszerű a következtetés, hogy az ügyvéd átadta ügyfelének az értesítést, így tehát az engedményezés az alperessel szemben már akkor hatályosult. Emellett megtörtént az engedményezésről szóló értesítés kézbesítése a perben is.

A felperes hivatkozása szerint a **L... Kft.** rá engedményezte a vételár követelést 52.007.500,- Ft tőke és kamatai vonatkozásában. Az alperes vitatta a szerződés létrejöttét, azonban figyelemmel arra, hogy az engedményezési szerződés nincs alakszerűséghez kötve (BH 2003/282., BH 2006/286.), továbbá a felperes csatolta az engedményezésről szóló értesítést, melyet az engedményező és az engedményes is aláírt, nincs kétség afelől, hogy a második engedményezési megállapodás is létrejött.

Az alperes e körben is hivatkozott arra, hogy vele szemben az engedményezés nem hatályosult, erről őt nem értesítették. Ezzel szemben a felperes csatolta a 2012. február 10. napján kelt, az engedményező és engedményes által is aláírt értesítést, valamint a

küldemény postai úton való megküldésével kapcsolatosan rendelkezésre álló ajánlott küldemény feladóvényeit. E szerint a küldeményt megküldte az alperesnek tértivevénnyel, valamint a **B...** Ügyvédi Irodának. Emellett az engedményezésről való értesítés megtörtént a perben is. Ezzel a felperes bizonyította, hogy az alperes az engedményezésről hitelt érdemlően értesült, az engedményezés hatályosult. Figyelemmel arra, hogy mind az engedményező, mind az engedményes aláírta az értesítést, így az engedményezés megtörténtének külön igazolására nem volt szükség.

A fentiekből az következik, hogy az engedményezési szerződések létrejöttek és az engedményezések hatályosultak, ez alapján a felperes az adásvételi szerződésből származó vételár követelést az alperessel szemben 52.028.500,- Ft összegben jogosult volt érvényesíteni, keresetösségi joga fennáll, ezért az elsőfokú bíróság az 1.600 EURO követelés beszámításával helyesen kötelezte az alperest 51.527.500,- Ft tőke megfizetésére. Helyesen utalt arra is, hogy az engedményezés a kamatokra is kiterjedt, ezért jogszerű volt az alperes Ptk. 301/A. §-ában foglalt törvényes mértékű kamat tekintetében való marasztalása is.

Az alperes álláspontja szerint az **A...** Kft. követelése idő előtti, mert részére a raktározással kapcsolatos költséget nem fizették meg. A perbeli adatok alapján nem állapítható meg, hogy az **A...** Kft. és az alperes között a költségek elszámolására létrejött-e megállapodás, ha igen, az milyen összegre és milyen költségekre vonatkozott. Az eljárás során az alperes 1.000-1.600 EURO összegű követelést jelölt meg, melyből a felperes 1.600 EURO 300,- Ft/EURO összegű beszámítás jogszerűségét elismerte, holott az alperes költségeit tételesen nem jelölte meg és nem igazolta, emiatt ezt meghaladó költség elszámolására nem volt semmilyen alap.

Az alperes hivatkozott arra is, idő előtti a vételár követelés továbbá, mert az adásvételi szerződés teljesítésekor az áruról eredetiségi igazolást, valamint árukísérőt sem kapott. Ez a hivatkozása tartalmában hibás teljesítésre való hivatkozásnak minősül. Tekintettel arra, hogy az árut az alperes tovább értékesítette, a hibás teljesítés kapcsán azonban igényt nem érvényesített, így a vételár követeléssel szemben további igény beszámítására sem kerülhetett sor.

- 10 -

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelennek bizonyult, ezért a felperes részére a Pp. 78. §-ában foglaltak alapján másodfokú eljárási költségfizetésre köteles, az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint (5) bekezdésében foglaltak alapján állapította meg. Kötelezte továbbá az eredménytelenül fellebbező alperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján.

Szeged, 2013. június hó 20. napján

Dr. Mátyási Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Gaálné Dr. Jobbágy Ildikó sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró

